

Adar ⁸⁰⁰⁰⁰ Moje wspomnienia z przeżytych w Rosji 10408

W 1941 r. 14. IV. o godz. 4 rano krasnowojskiej obłapili nasz dom.

Do domu weszło trzech enkawidystów (policja ros.) i jeden żyd. 10408

Nam kazano siedzieć koło okna, a matysi na łóżku po śro-

dku pokoju. Kazano robić rewizję. Po skończeniu rewizji zaczę-
liśmy się pakować. Teresa była bardzo straszna chwila opuszczać
swoją dom, Dziadzius, babcia i dziadka, a najgorsze to że tatunia
w domu nie było i można było się rozstać na całe życie.

Nim przyjechały dwa wozy, na które ładowaliśmy i powiezio-
no nas na stację. Na stacji stał długi transport. Nas załado-

wano do wagonu w którym było 69 ludzi. Po godzinie przyjechał

tutaj. Bardzo się cieszyłem gdy tutaj przyjechał do naszego

wagonu. Teresę, dwoje siostrzynek, a ojciec był przy otworze

tylko z jednej strony. Pociąg stał 5 dni. Przez te dni babcia

przynosiła nam prowiant: chleb, sachary, mąkę, słoninę i

dużo innych rzeczy. 20 dniem dano nam i wodę

i pociąg ruszył. Wszyscy ludzie wzięli sobie z sobą pamiątki i

piemni „Boże wsi Polskie” i „Pod Jęz obrotu” Książeczki

zebrał transport z namiem Kryja świętego. Pociąg przedził jak
 szalony. Zatrzymał się dopiero na rosyjskiej stacji Bielonis.
 Tam przeladowano nas do wagonów 18 tonowych. W wagonie
 było gorąco, a co gorsza że wody nie było po trzy dni. Na
 większych stacjach dostawaliśmy rups i chleb. W takich
 warunkach przetrzymano nas do N-Sybirsku. Stamtąd
 jechaliśmy na statku. Gdy przeladowywano nas na barki
 do rzeki wpadła siostra miłosiernia i utonęła. Ja chorowa-
 łem na dysenterję. Barkami przetrzymano nas do Ur-Bak-
 czaru (kółchor) gdzie przebyliśmy 2 dni. Stamtąd zawiezio-
 no nas do kol. Czarny-Pluce. Warunki były straszne.
 Po dwie miesięcznej podróży trzy dni odpoczynku, a potem
 posłaliśmy do pracy. Nasza rodzina mieszkała u Pierry-
 na. Ja pracowałem na bykach-worłom dnewo, tatuś prac-
 wał na kulstanie 3 km od kol. A siostra miała len, a
 mamusia piławała dnewo. Było ciężko. Dawali 10kg
 maki

Modlitw naszym się mogli bo kółchornicy byli wywierieni
 z nad jeziora Bajkał i wszyscy wierzyli w Pana Boga.
 (Tatiusz praca). Tatiusz pracował bardzo ciężko i spał na zie-
 mi choć było bardzo ciężko zimno. Mamusia nabawiła się
 przepukliny, ja odmroziłem nogi. Jednego razu tatuś
 zachorował i przyjechał do ps kółchoru. Doktor nie było.
 Leczyliśmy tylko bankami, (P) ale po tygodniu zmarł.
 Był to dla nas wielkim ciosem - strata ojca. Tróbbili
 trumny lecz też była mała, ale nato niezważano. Trum-
 ny rabili o godzinie 7 powieziono na cmentarz. Jedna
 pani porzuciła trumnę wodę święconą i spuszczone
 ją do ziemi poczym zawałono piaskiem. Od tego dnia
 kamda wolną chwilę spektaklem na cmentarzu. Pewnego
 dnia ciocia dostała telegram od wujka, który pisał że
 przyjedna po ciocię i po nas. Już była mroźna zima
 gdy w 1 dzień Wielkiej Nocy przyjechał wujek. Na drugi
 dzień 1942 r. dostaliśmy amnestię. Po paru latach

pojechalismy samochodami do Tomulca, stamtąd
pociągiem do Kazachstanu do miasta Krewskaja.

Tam wstąpiłem do „Orlat”. Po 4-ach miesiącach
wyjechałem do Perii. Takie było życie na obczyźnie

Adamczyk Jan

1916

1916